0238883974

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Haarlem

Bestuursrecht

zaaknummers: AWB 13/7232 (voorlopige voorziening)
AWB 13/7231 (beroep)

uitspraak van de enkelvoudige kamer voor vreemdelingenzaken en de voorzieningenrechter van 16 mei 2013 in de zaak tussen

geboren op , van Iraanse nationaliteit,
verzoeker,
(gemachtigde: mr. J.J. Wedemeijer, advocaat te Alkmaar),

en

de staatssecretaris van Veiligheid en Justitie,
verweerder,
(gemachtigde: mr. P.P. Zweedijk, werkzaam bij de Immigratie- en Naturalisatiedienst).

Procesverloop

Bij besluit van 14 april 2013 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag van verzoeker tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd afgewezen. Tevens is aan verzoeker een inreisverbod opgelegd voor de duur van twee jaar.

Verzoeker heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld. Hij heeft de voorzieningenrechter verzocht om een voorlopige voorziening te treffen. Hij verzoekt verweerder te verbieden hem uit te zetten tot vier weken nadat de rechtbank op het beroep heeft beslist.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 23 april 2013. Verzoeker is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Indien tegen een besluit beroep bij de rechtbank is ingesteld, kan de voorzieningenrechter van de rechtbank die bevoegd is in de hoofdzaak, ingevolge artikel 8:81, eerste lid, Algemene wet bestuursrecht (Awb) op verzoek een voorlopige voorziening treffen indien onverwijlde spoed, gelet op de betrokken belangen, dat vereist.

2. Ingevolge artikel 8:86, eerste lid, Awb heeft de voorzieningenrechter na behandeling ter zitting van het verzoek om een voorlopige voorziening de bevoegdheid om onmiddellijk uitspraak te doen in de hoofdzaak, indien hij van oordeel is dat nader onderzoek redelijkerwijs niet kan bijdragen aan de beoordeling van de zaak. Er bestaat in dit geval aanleiding om van deze bevoegdheid gebruik te maken.

0238883974

3. Uit het ne bis in idem beginsel vloeit voort dat indien na een eerder afwijzend besluit een materieel vergelijkbaar besluit wordt genomen, voorshands moet worden aangenomen dat laatstgenoemd besluit door de bestuursrechter niet mag worden getoetst als ware het een eerste afwijzing. Slechts indien door de vreemdeling in de bestuurlijke fase nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden zijn aangevoerd, kunnen dat besluit, de motivering ervan en de wijze waarop het tot stand is gekomen door de bestuursrechter worden getoetst. Dat geldt ook indien uit hetgeen de vreemdeling heeft aangevoerd kan worden afgeleid dat zich een voor hem relevante wijziging van het recht voordoet. Dit is slechts anders, indien zich bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden als bedoeld in overweging 45 van het arrest van het Europese Hof voor de Rechten van de Mens (EHRM) van 19 februari 1998 (Bahaddar tegen Nederland; JV 1998/45) voordoen.

4. De voorzieningenrechter beoordeelt ambtshalve of aan de aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden (nova) ten grondslag zijn gelegd. Daaronder moeten worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of die niet voor het nemen van dat besluit konden worden aangevoerd en bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet voor het nemen van het eerdere besluit konden worden overgelegd. Dergelijke nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden rechtvaardigen echter geen nieuwe rechterlijke beoordeling, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd kan afdoen aan het eerdere besluit.

5. Verzoeker heeft eerder op 6 juli 2012 een asielaanvraag ingediend. Deze aanvraag is bij besluit van 16 juli 2012 afgewezen. Het hiertegen ingediende beroep is bij uitspraak van deze rechtbank van 17 augustus 2012 ongegrond verklaard (AWB 12/22748). Die uitspraak staat in rechte vast. De voorzieningenrechter van de rechtbank heeft in deze uitspraak – voor zover relevant – overwogen dat verweerder in redelijkheid heeft mogen concluderen dat er geen positieve overtuigingskracht uitgaat van de door verzoeker gestelde bekering tot het christendom. Verweerder heeft ongeloofwaardig mogen achten dat bij verzoeker sprake is van een diepgewortelde innerlijke overtuiging van daadwerkelijke bekering waaraan hij in Iran openlijk uiting moet geven, aldus de voorzieningenrechter in die uitspraak.

6. De voorzieningenrechter stelt vast dat het thans bestreden besluit een materieel vergelijkbaar besluit betreft met het besluit van 16 juli 2012. Gelet op het hiervoor vermelde toetsingskader zal beoordeeld moeten worden of verzoeker aan zijn herhaalde aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag heeft gelegd.

7. Verzoeker heeft ter onderbouwing van zijn huidige aanvraag van 6 maart 2013 aangevoerd dat zijn christelijke geloof in Nederland is versterkt. Hij heeft ter onderbouwing de volgende stukken overgelegd:
- een doopakte van zijn doop op 22 juli 2012 in de Evangelische Gemeente "
";
- een verklaring van "Father's House Movement", van 15 februari 2013;
- een verklaring van de Evangelische Gemeente , van 11 februari 2013;
- een gespreksverslag van , vrijwilliger Kerk & Vluchteling te , van 18 januari 2013;
- een brief van , predikant Hersteld Hervormde Gemeente, van 18 februari 2013;
- een brief van , vrijwilliger Kerk & Vluchteling te , van 1 februari 2013.

0238883974

Met het overleggen van deze stukken wil verzoeker aantonen dat hij een echt christen is. In beroep heeft verzoeker kopieën van dezelfde stukken overgelegd die in aanwezigheid van een notaris zijn getekend.

7.1 Ter zitting zijn de originele verklaringen en brieven getoond, waarbij gebleken is dat een notaris zich aan de hand van getoonde identiteitsbewijzen ervan heeft overtuigd dat de verklaringen en brieven zijn ondertekend door de personen wiens naam eronder staan. De voorzieningenrechter heeft zich ter zitting overtuigd van de authenticiteit van de door verzoeker overgelegde stukken.

8. Verweerder heeft de aanvraag van verzoeker onder verwijzing naar het besluit van 16 juli 2012 afgewezen op grond van artikel 4:6 Awb. Redengevend hiertoe is dat verzoeker volgens verweerder niet inzichtelijk heeft gemaakt op welke wijze het proces van bekering heeft plaatsgevonden. Verzoeker spreekt in de huidige procedure enkel over zijn geloofsactiviteiten in Nederland. Daarom is het proces van de gestelde bekering in Iran wederom niet aannemelijk gemaakt en is er geen sprake van nova.

9. Verzoeker brengt hiertegen in dat het wel degelijk mogelijk is om alsnog, op basis van de huidige inzichten, bewijsstukken en deskundigenverklaringen een bekering in Iran aannemelijk te maken. Het feit dat destijds de bekering ongeloofwaardig is geacht door verweerder, laat onverlet dat de bekering in Nederland wel oprecht is. Verzoeker is lid geworden van een nieuwe kerk, hetgeen een novum is. Verder doet verzoeker een beroep op de Bahaddar-exceptie. Als met de huidige stukken is aangetoond dat er sprake is van een oprechte bekering, is gezien de landeninformatie en de nieuwe jurisprudentie van het EHRM een beoordeling op zwaarwegendheid noodzakelijk en verplicht op basis van artikel 3 van het Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden (EVRM).

10. In beroep heeft verzoeker de volgende stukken overgelegd:
- een verklaring van Stichting Gave, van 19 maart 2013;
- een schrijven van dr. A. Plaisier "IND Bekeringen getoetst";
- een rapport "Bekering van Islam naar Christus, Aandachtspunten voor de asielbeoordeling van Christenen met een moslimachtergrond" van Stichting Gave, van maart 2013;
- een rapport van dr. J.W. Saane, van 17 april 2013.

Blijkens de overgelegde stukken vervult dr. Plaisier de functie van landelijk scriba van de Protestantse Kerk in Nederland. Dr. Van Saane is als godsdienstpsycholoog verbonden aan de faculteit Godgeleerdheid van de Vrije Universiteit Amsterdam en heeft gepubliceerd op diverse terreinen van de godsdienstpsychologie.

Verzoeker stelt dat verweerder zich niet kenbaar rekenschap heeft gegeven van de expertise van deze deskundigen.

11. De voorzieningenrechter zal op grond van artikel 83 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw) rekening houden met de in beroep overgelegde stukken en in het navolgende nader op deze stukken ingaan. De verklaring van Stichting Gave van 19 maart 2013 is mede op basis van de processtukken van deze herhaalde asielaanvraag opgesteld en is toegespitst op verzoeker zelf. In dit rapport is - voor zover relevant - het volgende vermeld:

"Alles overziend kom ik tot de volgende conclusie
** dat ten onrechte voorbijgegaan wordt aan het feit, dat de eerder ongeloofwaardig*

0238883974

bevonden bekering na enige tijd alsnog geloofwaardig kan worden door verdere groei in het christelijke geloof
(...)

Ten onrechte wordt later tijdens het gehoor verondersteld dat betrokkene zijn "bekering in Iran" alsnog aannemelijk wil maken. Betrokkene heeft immers zelf aangegeven dat hij wil aantonen dat hij oprecht christen is en als christen leeft. Het gaat daarbij inderdaad wel over de vraag of hij oprecht bekeerd is, maar de vraag of de feitelijke bekering al in Iran heeft plaatsgevonden of pas in Nederland, is van ondergeschikt belang. (...)"

11.1 Het rapport van Dr. J.W. Saane is eveneens mede op basis van de processtukken van deze herhaalde asielaanvraag opgesteld en toegespitst op verzoeker zelf. Dr. Saane heeft een beoordeling gegeven over de geloofwaardigheid van de bekering. Zij concludeert dat de bekering van verzoeker zeer geloofwaardig is. Voor zover verweerder ter zitting heeft gesteld dat de nieuw overgelegde rapporten eerder overgelegd hadden kunnen en derhalve moeten worden, volgt de voorzieningenrechter deze stelling niet omdat de analyse in de belangrijkste rapporten mede is gebaseerd op de processtukken in de huidige procedure.

11.2 Verweerder heeft ter zitting in reactie op de nieuw overgelegde stukken gesteld dat deze stukken niet afdoen aan zijn eerdere standpunt dat nog steeds geen inzicht is gegeven in het proces van bekering. Verweerder handhaaft daarom dit standpunt.

11.3 De voorzieningenrechter acht deze reactie van verweerder onvoldoende. De deskundige van Stichting Gave, waarvan niet kan worden gezegd dat hij niet objectief zou zijn en die buiten de belangen van partijen staat, heeft de conclusie getrokken dat het feit dat de bekering eerder ongeloofwaardig is geacht, onvoldoende motivering is om de bekering nadien eveneens ongeloofwaardig te achten. Bovendien concludeert Dr. Van Saane dat de bekering zeer geloofwaardig is. Naar het oordeel van de voorzieningenrechter sluit het feit dat de bekering in Iran ongeloofwaardig is bevonden, niet uit dat nu alsnog geloofwaardig is dat die bekering - inmiddels - wel degelijk heeft plaatsgevonden. Voor deze conclusie is steun te vinden in de overgelegde documenten. Onder deze omstandigheden komt de voorzieningenrechter tot de conclusie dat de stukken die verzoeker heeft overgelegd ter onderbouwing van zijn herhaalde aanvraag en de in beroep overgelegde stukken, als nova dienen te worden aangemerkt en verder inhoudelijk dienen te worden beoordeeld voor de beslissing op de aanvraag. Verweerder heeft de onderhavige aanvraag daarom ten onrechte afgedaan met toepassing van artikel 4:6 van de Awb.

12. De voorzieningenrechter zal het beroep gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen. Verweerder wordt opgedragen een nieuw besluit te nemen met inachtneming van hetgeen is overwogen in deze uitspraak en met inachtneming van de in beroep overgelegde stukken.

13. Nu in de hoofdzaak wordt beslist, wijst de voorzieningenrechter het verzoek om een voorlopige voorziening af.

14. De voorzieningenrechter veroordeelt met toepassing van artikel 8:75, eerste, Awb verweerder in de kosten die verzoeker heeft gemaakt. De kosten zijn op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht € 944,- in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening (1 punt voor het verzoekschrift en 1 punt voor het verschijnen ter zitting, wegingsfactor 1) en € 472,- in verband met het beroep (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 1).

0238883974

zaaknummers: AWB 13/7232 (voorlopige voorziening)
AWB 13/7231 (beroep)

Beslissing

De voorzieningenrechter:
- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op binnen zes weken na de datum van verzending van deze uitspraak een nieuw besluit te nemen op de aanvraag;
- wijst het verzoek om een voorlopige voorziening af;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten en draagt verweerder op € 944,- te betalen aan verzoeker in verband met het verzoek om een voorlopige voorziening en € 472,- in verband met het beroep.

Deze uitspraak is gedaan door mr. G.W.S. de Groot, voorzieningenrechter en rechter, in aanwezigheid van mr. H.A. de Graaf, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 16 mei 2013.

griffier

voorzieningenrechter

Afschrift verzonden aan partijen op: 16 MEI 2013

Coll:

Rechtsmiddel
Tegen deze uitspraak, voor zover het de hoofdzaak betreft, kan binnen een week na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

RECHTBANK 'S-GRAVENHAGE

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te 's-Gravenhage